

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Fer[ia] iii. post do[minica] infra octa[uas]s ascen[sionis]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

aut lasciuoz; aut detractorz z hmoi: s; s; bi dei. Act. r. Adhuc loq̄nte petro verba hec cecidit spūsc̄tus sup oēs q̄ audiebāt verba. Un̄ Barth. vij. Dis q̄ audit verba mea hec z facit ea affilabit vir o sapiēti zc. Sapia at̄ est pmū donū spūsc̄ti. Nota etiā qd̄ dr̄ Greg. Exaudito q̄ppe diuio s; mone inardescit anim⁹: fit mes in supno desiderio āria: a zcupiscētis terrēis alie na. ps̄. Eloquū dñi inflāmauit eū: vīcz ardore charitat⁹ q̄ est a spūsc̄to. Et Hiero. xxiij. Nunq̄d s;ba mea sūt q̄si ignis ardēs. Verbū q̄ppe dei emollēdo z purificādo corda disponit ad spūsc̄tū recipiēdū. Jo. xv. Dñi estis ppter s;monē quē locut⁹ sū vobis. Et Lan. v. Aia mea liq̄ est vt dile. lo. est. Exem̄ Judic. ij. Eū loq̄ret angel⁹ filijs isrl̄ verba dei fleuerūt. z Heem. viij. Fleunt ois ppls cū audirēt s;ba leḡ. Itē in vitaspa. Eū q̄daz q̄reret ab abbate de duricia cordis quō posset euinci. Rñdit. Quid duri⁹ lapide: z qd̄ molli⁹ vnda: et tñ aqua sepe cadēdo lapidē frangit. Sic verbū dei cor durū aperit ad timorē dei: et sic ad receptōez spūsc̄ti. Un̄. Act. ij. Audirēt verbis dei ex ore petri z reliq̄s aplos. Quid faciem⁹ viri frēs: Petr⁹ s; ait ad illos. Dñiaz agite z accipiet⁹ donū spūsc̄ti. **T**ertio arti. Aud. zc. Videte ne p̄ negligentia pparatiōis pueni ḡra spūsc̄ti. Et notate qd̄ dr̄ lex. ff. de reg. iu. l. Qd̄ q̄s. Dammū qd̄ q̄s sua culpa sentit: sibi nō alteri dz̄ iputare. Non est ḡ diuine gratie priuatio imputanda diuine seueritatati sed hūane negligentie: vt habet. xj. q. ij. Audi. Videte ergo ne sit⁹ negligentēs vōs ppare. Nā si diceret pnceps cui⁹ iā iudigēti: Laua manū z do tibi decē aureos. Et ille negligēter lauare ac leuare manū: et sic nō recipit/ non est culpa pncipis sed negligentia indigētis. Applica ad pposituz notādo illō Sen. Turpis est iactura q̄ p negligentia fit.

¶ Fer. ij. post do. infra octās. ascē.

Quom̄ venerit

zc. An̄ oia mutuā in vobis/ metipis charitatē ztinuaz hñtes. j. Pe. iij. Qui charitatē inuicē hñt spūsc̄tus in eis de ch̄zo et ei⁹ doctrina te

stimoniū phibēt. Debem⁹ aut̄ p mutua z charitatē nos inuicē diligere triplr. Prio amoz dulci z fructuoso. j. Jo. ij. Nō diligit s;bo neq; lingua sed ope z p̄tate. **S**cdo amore prudēti z discretio. Jli. d sum. bo. Amor discret⁹ psonas diligit z vicia p̄segtur. Aug. Sic diligēdi sunt hoies vt eoz odio habeant errores. Ro. xij. Di lectio p̄i malū nō opat. Un̄ vt dr̄ Lull. Nulla est p̄ti excusatio si amicitie cā pec/ caueris. **T**ertio amore forti et p̄seueratiuo. Prouer. xvij. Om̄i tpe diligit q̄ amicus est. Greg. Eū q̄s in p̄p̄tate posit⁹ diligit: incertū est valde vtz p̄p̄tate vel p̄sona diliga. Amissio felicitat⁹ vim itrogat amoris. Un̄ Eccl. vj. Est amic⁹ s; m̄ tps z nō p̄manebit i tpe tribulatiōis. **E**ū venerit zc.

Pro p̄mo ar. An spūsc̄to pueniat venire ad nos: Q. nō. qz sibi pueniat nō pōt local̄ mutatio. Lōtra. in euā. Eū veniret paclet⁹ zc. Rñsio s; theologos. Sp̄ritusc̄tus dr̄ de nouo venire z mitti/ nō qz de nouo icipiat esse alicubi vbi p̄us nō erat/ aut qz desinat esse vbi p̄us erat cū sit vbiq; p̄ essentia: p̄ntia z potētia. Juxta illō ps̄. Si ascēdero in celū tu illic es: si descēdero in. zc. S; qz alicubi icipit nouo mō esse q̄ mō p̄us ibi nō erat/ nō p̄ter nouitate aut mutatiōz q̄ sit in eo: sed p̄ter mutatiōne ei⁹ in q̄ esse dr̄: qz. s. causat i eo aliquē nouū effectū quē p̄us nō hēbat. Venit ḡ nō mutādō locū sed influēdo nouū donū: impmēdo nouū effectū: z excitādo hoiem ad nouū actūz nouū viuēdi modū. Et p̄dari exemplū de oculo ceco cui p̄ns est lūmē q̄ si miraclose repest tūc lumē est sibi p̄sens vt cognitū z visuz: Sic spūsc̄ti. incipit nouo mō esse in aliq̄ vīcz vt cognit⁹ z amatus. l̄ si tā cognit⁹ erat z amat⁹/ dr̄ v̄ire: qz icipit eē maḡ cogit⁹ z maḡ amat⁹. z h̄ oino sine sui mutatiōe/ s; p̄t mutatiōz in nob. Hoc p̄ rñsiōe. Nota Tertū est q̄ s; vbiq; Un̄ dr̄ Sen. ad Lu. Prope est a te de⁹/ tecū est/ i te est. Ita dico sacer spūs i q̄ ter nos sedet. Jō etiā notādū ē illō ouid. d̄ arte. Innocue viuite numē adest. Et tū vere dr̄ de⁹ v̄ire ad nos: vt p̄tz ex rñsiōe p̄missa. Post quā rñsiōne dicas. q̄ valde nobis ncarius est spūsc̄ti. aduēt⁹. Quale ei efficit corp⁹ p̄ carentia aie: vīcz deforme: ff 3

Feria. III. ante Pent.

impotēs opari z mortuū. Talis est aīa ppter absentīā spūscī. vīcz deformis p carēntīā charitatē z grā q̄ est forma opās z pulcrificās aīam: z ppter pcti turpitudīnē deformantē aīam. **Uñ** ante peccatrici dicit Hier. ij. q̄ vilis facta es nimis. **Sit** etīaz impotēs opari meritorie. **Uñ** Aug. li. de correctōe z grā. Sine spūscī grā nulluz pīus siue volēdo siue agēdo faciūt hoīes bonū. **Sit** etīā mortua. nō em̄ viuificat nisi a spūscō. **Uñ** Deut. xxxij. Elige vitā vt et viuas z semen tuū. i. opa tua: z diligas dñm deū tuū: qd̄ sit p spūscī. **Ipsē** em̄ vita tua. **Uñ** scia certe est anima sine spūscō: sterilis z vacua z q̄si mortua: sed tñ vult spūscūs eā fecundare z viuificare.

Figura Gen. j. Terra erat inanis z vacua z tenebre erāt sup facie abyssi z spūs dñi ferebat sup aq̄s. **Dixit** q̄ deus: **Fiat** lux. **Et** facta est lux. **Et** vidit deus q̄ esset bona. et di. lu. a tene. appellauit q̄s lu. diē z tene. noctē. **Per** terraz intellige mētē terrenā q̄ inanis est z vacua bonis spūalibz. **Per** abyssum aut̄ aīm hoīs inscrutabilez. **Per** tenebras affectōes inordinatas q̄ tenebrosae sunt. **Per** aquas aīe potētias grā z vturibz p spūscī informādas fm̄ diuīnū bñplacitū. **Per** lucē spūscī grām. per diuīsiōnē lucē a tenebz sepatiōez pioz ab impīs q̄ marie sit p inhabitatiōez spūscī. **Uñ** Jo. vj. Spūs ē q̄ viuificat mouēdo. i. spūalr ad bonū et spūaliter illūinādo. **Uñ** hñtes spūscī. sūt filij lucē. **Thes. v** Des vos filij lucē estis: z filij nō estis nō hñtis neqz tenebrāz.

Secūdus artīc. **In** h̄ finone dñm de tribz alijs p̄ditōibz ad spūscī suscepiōnē disponētibz.

Prīma est corpālīs cohibitiō.

Secūda mūdani amoris abiectiō

Tertīa est affectualis oratiō.

Prīma igit̄ est zc. **Opōrtz** em̄ hoīez a cor-poralibz z sensibilibz aīm cohibere z abstinere vt recipe valeat spūscī. **Nō** em̄ sūt eē pot̄ hō spūalr z carnalr. **Abstinere** itaqz debz hō a nimio cibo: potu: sōno: locutiōe: risu: delictijs: ab aspectu mltēz: ab hoīm cōicatiōe. **Nota** silitudinē. **Uñ** dem̄ q̄ in lignis vīridibz z madefactis: si apponat̄ igit̄ nis nō accēdunt̄ q̄lqz ligna sine sicca. **Ita** de vobis p̄sone dissolute in cibo z potu zc

tunt vt ligna vīridia. **Opōrtz** q̄ tales siccat̄ z nō ita sepe comedere: bibere: dormire: z sic de alijs **Abstinere** etīā a negocijs mūdānis z hñmōi: z tūc ignis spūscī accēdet in vobis. **Legim̄** Ezech. xxxvij. q̄ Ezechiel fuit onus magnus capus plenus ossibus mortuo: q̄b̄ ossibz dicit̄ p̄ba ex pre dī **Ossa** arida audite verbū dñi **Hec** dicit̄ dñs deus: **Ece** ego itromittā in vos spm̄ z vīd uetis. **Spūalr**. **Ossa** arida sūt p̄sone abstinentes a cibis delicatis: z mūdānis negocijs **In** ipis mittit̄ deus spūscī. **Uñ** ea apli postq̄ ieiunauerūt z fuissent inclusi i domo q̄si a mūdo abstracti: dat̄ est spūscī. **Thes. ij.** **Secūda** est mūdani amoris abiectiō. q̄ dicit̄. **Jo. xij.** **Spm̄** veri. mū. nō p̄ accipe. **Uñ** dem̄. i. mōi amatores. vt exponit Aug. j. **Cor. ij.** **Uñ** hō nō p̄cipit ea q̄ sūt spūs dei. **Nota**: **Fig** in Gen. vij. **De** colūba quā **Hoc** emisit de arca vt videret si t̄a cessasset aque: q̄ cū nō inuenisset vbi req̄sceret pes ei⁹ reuerſa est ad eū in arcā. **Aque** em̄ erāt sup vniuersaz terraz. **Colūba** signat spūscī **Lu. ij.** **Descēdit** spūscūs corpālī specie sicut colūba. **Hoc**. i. deus de arca. i. de celo mittit colūbam. i. spūscī: z venit ad palatū dñoz tpa/ lū z inuēit eos plenos iniusticia z rapina zc. z nō inuēit vbi req̄sceret pes ei⁹. **Uñ** nit ad platos ecclie z inuenit eos plenos simonia: gulositate: luxuria: supfluitatibz: z negligētis circa curas aīaz z nō inuenit ens vbi zc. **Uñ** ad mercatores z vidēs ibi tot vīsuras: fraudes: z deceptiōes: red uertit̄ ad arcā. **Uñ** nit ad monasteriū z vidēs q̄ nō seruātur ibi vora neqz certimōie zc. sed sūt ibi iniusticia: diuīsiōes zc. nō inueniēs vbi zc. **Ista** ē rō q̄re mūd. i. hoīes carnalr z mūdialr viuētes nō pnt̄ recipe spūscī: vīcz ppter pctā. **Uñ** dem̄ igit̄ p̄ciam z dicam̄ cū ps. **Cor. mū.** crea i me deus: z spū. re. ino. in vīl. meis. **Tertīa** est affectual' orō: **Nō** em̄ d'ign' est hīc spūscī. q̄ eū nō petit. **Et** iō **Sap. vij. dñi** **Inuoca** ui z venit in me spūs sapie. **Et** **Sap. vj.** **Preoccupat** eos q̄ se zeu. **Supōia** aut̄ desiderād' est spūscī aduēt'. **Tū** ppter euadēdā spūs maligni crudelitātē. **Si** cū spūscī abest: spūs malign' adest. **De** q̄ **Hiere. vj.** **Crudel** est z nō miserebit. **Tū** ppter spūscī sublimitātē. **Sic**. in om̄. **Pē**

fare charissimi quia sic ista solenitas hie i cordis hospicio aduentu dñi. Aug. O q̄se lie est ania illa q̄ ita virā suā auxiliāte deo gubernare studet vt deū hospiret z inhabi tarore hie mereat. Tu ppter ei⁹ suauitatē Sap. xij. O q̄bon⁹: q̄suauis ē dñe spūs ru⁹ in nob. Vere tāsuauis z dulc⁹ q̄ in co paratiōe dulcedis sue ois sensual delecta tio videt amara: oiaq̄ mūdi amara i dul/ cedine puerit. Ber. Quid nō ipabit duli cedo illa q̄ morte q̄z dulcissimā facit. Ita/ q̄sūme desiderād⁹ est spūscit⁹ z deuoz/ te adorādo expectādus. Exem in aplis: q̄seruēssime desiderabāt aduentū spūscit⁹. z deuorssime orādo petierūt. Actu. j. Et iō Lu. xj. dō: Nō vī celest⁹ dabit spirituz bonū perētib⁹ se.

Erri⁹ ar. Aud. zc. Cauete ḡne spūi/ scit⁹ resistat⁹ z sic iuste ei⁹ pntia pue mim. Cauete ne p negligētā dispositōis pparatiue z ppter q̄diciōes oppositas tan to p̄solatore puenim. Dicit ei lex. Si q̄s sua culpa eget indignū est ei subuenire. ff. depositi. l. Bona fides. Arg. oppositū ad hoc. lxxxvj. di. Nō sat⁹. Notate: Si quis egror⁹ ianuā claudit medico aut sibi p̄di cit⁹ resistit: aut si tribulat⁹ a se eū abq̄c q̄ vult z p̄t eū p̄solari: Nōne zc. Expōe no tādo illō Eia. xxxij. Ne q̄ spernis zc.

Feria. iij. post do. infra. oct. ascensiois.

Omni venerit

zc. Caritas opit mltitudi/ ne pctōz. j. Pe. iij. Cū vene/ rit paraclit⁹ ille testimoniū de ch̄z p̄bi/ bebūt: q̄ mltitudinē opit pctōz. Prouer. x. Aniuersa delicta opit charitas. Opit iq̄z viuificādo: discernēdo: z trāsformādo. P̄tio viuificādo. Per pctm̄ q̄ppe aia est mortua: s̄z opit charitas pctm̄ cu vitā re/ parat. Uñ Prosper de vita p̄replat. d̄t q̄ charitas est vita virtutū. Secdo discernē do. Per pctm̄ vtiq̄z hō est fili⁹ diaboli: sed p charitatē a filijs diaboli fecernitur. Aug. Sola charitas discernit iter filios dei z filios diaboli. Tertio trāsformādo in silitudinē vicz dei. Per pctm̄ q̄ppe aia imago diaboli: s̄z p charitatē trāsformaf in imaginē z silitudinē dei. Uñ Hugo d

arra aie. Scio aia mea dilecta qz amor vi ta tua ē z q̄cqd diligis ea vi dilectiōis in eandē imaginē vltitudinē trāsformaz.

Cū venerit zc. P̄ Ro p̄mo ar. An possit q̄s certitudi/ nalk scire se hie spūscit⁹. Rñsio s̄z scot. di. xvij. p. Cū hie cogitāt p act⁹ si actus p̄formes a distinct⁹ hitib⁹ exeat sciri neq̄ a q̄pdeat hitu. Cū igit amor dei natural z charitas infusa siles act⁹ habeāt: scire n̄ p̄t aliq̄s certitudinalt se charitatē hie. z p p̄ns neq̄ spūscit⁹. sū q̄ nō h̄z charitas. hec Seo. Nota. Miserā certe ē mortal hois q̄dicio. Ignar⁹ ei est hō p̄p̄i stat⁹. z si for te nūc sciat: ignorat tñ p futuro. Uirgi. x. eneid. Hecia mēs hoim fati sortisq̄z fute Et valde vobilis est intellect⁹ hūanus circa spūalia. Uñ Aristo. ij. meta. Sicut se habz ocluz noctue ad lumē solis ita i/ rellect⁹ n̄ ad ea q̄ sūt manifestissima. Uñ nō p̄t p certitudinē scire p̄ntiā spūscit⁹ p grām: sicut p̄z ex p̄missa rñsioe. Et q̄ etiā intellige dui iudicij dispelatiōez p̄t n̄am vicz hūiliatiōz. B̄ia ei nō dat iug/ bis s̄z hūilib⁹ bona sua nō vidētib⁹ ad alti ora p̄cedētib⁹: p̄tea nō vult de⁹ nos cer/ tos eē de spūscit⁹ p̄ntiā. Uñ Eccl. ix. Sūt iusti arz sapientes z eoz opa in manu dei. z tñ nescit hō an amore vel odio dign⁹ sit. Et nota q̄ de iustis tñ loq̄t. Sare ei p̄t aliq̄s certitudinalt se esse in pctō z dignū odio: sed nemo q̄ntūcūq̄ iuste vuar cert⁹ esse p̄t nisi p dei reuelatōz se esse in grā: vt vicz in timore z hūilitate maneat. Greg. Idcirco de n̄ris merit⁹ cūcta nob sūt icer ta vt certā viā teneam⁹ hūilitatē. Nō tñ sufficit timor: pene siue fultis nisi z affic ti mor filiat q̄ quis timet displicere deo p̄t eius amorē. Uideat igit vnusq̄sq̄ p̄ciaz suā. Audiāt q̄ neq̄z deū amat neq̄ timēt: lubicet: auaricē. De quib⁹ dici p̄t illō p̄l. Nō est timor dei an ocluz eoz. Idō ma/ nent indurati. Nā vt d̄r Eccl. j. Qui sine timore est nō poterit iustificari. Sed vt ibidē dicit. Timor dei expellit pctm̄. Idō etiā nec p̄mittit peccatū intrare domum cordis: quia ponit infernū vel diez iudicij quasi q̄ddā expauescūlū i corde ad terrē/ dum vicia z demones: sicut solēt homies ponere in hortis ad terrendū aues. Eccl. xxxij. Timentī deum non occurrūt mala:

